

Nr 161.

Av herr Persson, Ivar, m. fl., om rätt till statsbidrag till s. k. självskjutsar för barn i folkskolans högre klasser.

Efter beslut första gången av 1941 års riksdag har vid centralisering av fortsättningsskolväsendet under senare år utom de vanliga skolskjutsbidragen jämväl beviljats statsbidrag till s. k. självskjutsar, d. v. s. för färd med fordon, som framföras av barnen själva, oftast cyklar. Detta senare bidrag har hittills beviljats som en provisorisk besparingsåtgärd och ansetts utgöra ett slag av försöksverksamhet. Ehuru systemet enligt alla sakkunniga slagit väl ut och ej visat sig behäftat med de stora svårigheter, som vissa sakkunniga från början menade, har departementschefen ej velat taga slutlig ståndpunkt till detta slag av bidrag i år. Även om detta kunde varit önskvärt, har det ju ej så stor betydelse, huvudsaken är att bidraget utgår där det behövs och är lämpligt.

Enligt vår mening skulle det emellertid vara av värde om ett dylikt bidrag kunde utgå även i folkskolans högre klasser, där en centralisering med fördel kan genomföras. Vi tänka därvid närmast på 7:e årsklassen, som nu införes i allt fler skoldistrikt och som har svårt att komma till sin rätt i svagare skolformer såsom typ B 2 och lägre. På många håll skulle man säkert gärna vilja genomföra någon centralisering i dylika fall, och på grund av det minskade barnantalet disponerar man ofta lokaler för ändamålet. Den största svårigheten är då att ordna skolskjuts med den mycket spridda bebyggelse, som är vanlig därstädes. För att underlätta tillkomsten av bättre skolform i dylika fall borde även självskjuts kunna komma i fråga, åtminstone för barn, som bo så isolerade, att det är svårt att ordna gemensamma skjutsar.

Då sålunda enligt vår mening systemet med bidrag till självskjuts bör utvidgas, vore det värdefullt att få de närmast ifrågakommande områdena för dylik utvidgning försöksvis prövade så snart som möjligt.

På grund av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen för sin del måtte besluta att bestämmelserna i kungl. kungörelsen 1944:391 utsträckas att gälla även barn i folkskolans högre klasser, företrädesvis 7:e klassen.

Stockholm den 23 januari 1945.

Ivar Persson.

Gunnar Lodenius.

Gust Elofsson
i Vä.